

Wyłuskiwanie prawdy z fikcji szerzonej o Wenezueli

30 listopada 2019

W kwietniu 2019 roku obchodzono szczególną rocznicę dla Kuby, tymczasem wszyscy powinniśmy zastanowić się nad obecnymi wydarzeniami w Ameryce Łacińskiej, zwłaszcza w Wenezueli. W połowie kwietnia 1961 roku trzy miasta na Kubie zostały jednocześnie zbombardowane z powietrza. Rząd USA wyłgał się z tej zbrodni, twierdząc, że to była akcja kubańskich uciekinierów, którzy wykorzystali do tego celu kubańskie samoloty i pilotów. Media pośpiesznie potwierdziły tę wersję.

Były to ataki pod „fałszywą flagą” zorganizowane przez USA.

Interwencje USA, zamachy wojskowe i parlamentarne w Ameryce Łacińskiej trwają od dawien dawna. Często są poprzedzane jawną dezinformacją w celu usankcjonowania agresywniejszej interwencji.

Wróćmy jednak do XXI wieku, spójrzmy na Bliski Wschód, a następnie przenieśmy się na zachodnią półkulę i spójrzmy na Wenezuelę, gdzie zobaczymy kraj, ale nie taki, jaki większość Wenezuelczyków chciałaby, abyśmy widzieli, ale taki, który rząd USA i jego sojusznicy, z Kanadą na czele, chcą, abyśmy zobaczyli. Podobno wymaga on zmiany władzy.

Poziom dezinformacji na temat Wenezueli został szeroko ujawniony przez analityków politycznych, takich jak Dan Kovalik i takie grupy medialne, jak Fairness and Accuracy in Reporting (FAIR), które wskazują, że korporacyjne media w Stanach Zjednoczonych podjęły „pełnowymiarową kampanię marketingową na rzecz zmiany reżimu w Wenezueli”.

W artykule opublikowanym w kwietniu magazyn Time podał: „Wenezuelczycy cierpią na brak informacji”. Autorzy publikujący na stronie Venezuelanalysis.com odpowiedzieli, że

„kreatywne raportowanie o Wenezueli jest «najlukierniejszym na świecie gatunkiem fikcji»”, i widać wyraźnie, że istnieją trzy prywatne kanały telewizyjne oraz dostawca satelitarny, które powielają narrację FOX News, CNN i BBC. Szeroko dostępne są również antyrządowe drukowane media, podobnie jak serwisy internetowe.

Prawda jest taka, że ludzie spoza Wenezueli potrzebują wiarygodnych informacji.

„The New York Times” podał: „Zapaść Wenezueli jest najgorszym wydarzeniem od dziesięcioleci, nie licząc wojny”, prawie nie odnosząc się do wpływu amerykańskich sankcji i miliardów dolarów ukradzionych Wenezueli, jak gdyby nie miało to znaczenia.

Być może nie ma konwencjonalnej wojny w Wenezueli, ale istnieje niszczycielska wojna ekonomiczna narzucona przez jednostronne środki przymusu, wojnę medialną lub informacyjną. Wenezuelczycy nazywają to guerra mediatica (wojna medialna). W roku 2009 Chavez mówił nawet o „dyktaturze medialnej”.

To tak samo zabija ludzi poprzez ograniczanie handlu, inwestycji i importu w kapitalistycznym świecie, który bardzo szybko reaguje i panikuje nawet przy niewielkim przejawie niepewności. Kapitał ucieka, pozostawiając kraj na łasce politycznych imperialnych ataków.

Jeśli chodzi o Wenezuelę, gazety, takie jak „The Washington Post”, „The New York Times”, „The Globe and Mail” i inne, nie różnią się niczym od tabloidów. Jak bowiem inaczej interpretować informacje The New York Timesa mówiące, że Hezbollah jest w Wenezueli? Jest to niebezpieczna insynuacja wysunięta tylko dlatego, że minister przemysłu Wenezueli jest pochodzenia libańskiego, a jego prawułek rzekomo był związany z iracką Partią Baas (czyli Odrodzenie).

Jeśli pominiemy najbardziej oczywiste kłamstwa medialne, większość dezinformacji można sprowadzić do dwóch głównych

kategorii oskarżeń wobec Nicolasa Maduro:

1. Maduro nie jest prawowitym prezydentem.
2. Maduro złamał porządek konstytucyjny Wenezueli.

Czy Maduro jest nielegalnym prezydentem? Pamiętajmy, że 20 maja Maduro uzyskał niezaprzeczalnie prawie 68 procent ważnych głosów, a niejaki Juan Guaidó ogłosił się mimo to „prezydentem tymczasowym” podczas ulicznego wiecu.

Ponadto analiza procesu wyborczego w oparciu o ustalone międzynarodowe standardy pokazuje, że zachowano w Wenezueli wszystkie kluczowe elementy prawidłowych wyborów, co potwierdzało wielu międzynarodowych obserwatorów.

Co ważniejsze, w wyborach uczestniczyło pięciu kandydatów reprezentujących różne ideologie. Jednemu z nich, Heñriemu Falconowi, USA groziły nawet sankcjami, jeśli zdecyduje się wziąć udział w wyborach. Najbardziej radykalna prawicowa opozycja nie brała udziału w wyborach z własnej woli, bojkotując ich przebieg.

Czy Maduro złamał porządek konstytucyjny? Były ambasador Kanady w Wenezueli, Ben Rowsell (2014-2017), niedawno skłamał w wywiadzie dla CTV, w którym stwierdził, że Maduro „zawiesił” konstytucję. Do tego nigdy nie doszło i zostało to szeroko udokumentowane.

Nie możemy zaprzeczyć kryzysowi gospodarczemu w Wenezueli spowodowanemu przez „guerra económica” (wojnę ekonomiczną) prowadzoną przez USA. Ostatni ostrożny szacunek kosztu amerykańskich sankcji wobec Wenezueli wynosi 130 miliardów dolarów. Ale rząd USA i korporacyjne media chcą, abyście uwierzyli, że kryzys ekonomiczny w Wenezueli jest spowodowany przez niegospodarność rządu Maduro, całkowicie ignorując wpływ tych jednostronnych środków przymusu.

Rzeczywistość jest taka, że rząd Wenezueli z pełnym

zaangażowaniem podporządkowuje się konstytucji i międzynarodowym zobowiązaniom do „odpowiedzialności za ochronę” pomyślności ludności, utrzymując swoje programy społeczne mimo trudnych warunków, w jakich musi działać. Ludzie są w centrum wszystkich programów.

Być może najważniejszym programem rządowym jest CLAP (Comite Local de Abastecimiento y Producción – Lokalne Komitety do spraw Zaopatrzenia i Produkcji), który gwarantuje dostawę paczek z żywnością i innymi rzeczami zaspokajającymi podstawowe potrzeby. Program obejmuje około sześciu milionów rodzin.

Obecnie Stany Zjednoczone grożą wenezuelskiemu programowi CLAP sankcjami, twierdząc, że finansuje on lub jest przykrywką dla handlu narkotykami. To najnikczemniejsze kłamstwo wymierzone w głodujących Wenezuelczyków. Nawet w czasie wojny nie dopuszcza się tak bezdusznej zbrodni.

Jest oczywiste, że rządowi USA chodzi o przejęcie kontroli nad zasobami ropy w Wenezueli, ponieważ uważa on, że to ich „podwórko”. Kanada dołączyła do USA z własnym roszczeniem dotyczącym ochrony swoich korporacji wydobywczych mających swoje interesy w Wenezueli. Żadnego z tych krajów nie obchodzi ludność Wenezueli pomimo różnych zapewnień.

Jest oczywiste, że rewolucja boliwariańska w Wenezueli koncentruje się na ochronie jej obywateli i zapobieganiu rabunkowi jej zasobów w oparciu o jej uzasadnione prawo do suwerenności, niezależności i samostanowienia popierane przez większość ludzi.

To właśnie jest prawdziwą przyczyną ataków USA i Kanady na Wenezuelę.

To jest powód pragmatyczny. Bardziej polityczny i ideologiczny powód jest taki, że amerykańskie interesy korporacyjne, które rządzą USA, nigdy nie zgodzą się na żadną ideologię, która odpowiada lub przypomina jakąkolwiek formę socjalizmu, nawet w

jego embrionalnej formie. Dzisiejsza polityka zagraniczna Kanady jest dostrojona do polityki zagranicznej USA.

Warto zauważyć, że konstytucja promowana przez byłego prezydenta Chaveza nie zawiera ani jednej wzmianki na temat „socjalizmu”. Często mówi o „socjaldemokracji”, ale nigdy o socjalizmie.

W roku 2005, sześć lat po przyjęciu nowej konstytucji, Chavez ukuł zwrot „socjalizm XXI wieku”. Ale celem amerykańskiego zamachu stanu stał się jeszcze wcześniej, w roku 2002. Zamach nie powiódł się, ale sprawił, że antyimperialistyczny dyskurs Chaveza stał się znacznie wyraźniejszy. Jego wypowiedzi odrzucające kapitalizm, imperializm i neoliberalizm jako powodujące ucisk ludności stały się znacznie bardziej otwarte, wyraźne i mocne.

Polityka jego rządu również stała się o wiele bardziej postępową, na co wskazuje uchwalona w roku 2006 ustawa wprowadzająca rady gmin jako jednostki bezpośredniego demokratycznego samorządu oraz ustawa z roku 2010 ustanawiająca tworzenie gmin jako instytucji łączących rady gmin z lokalnymi jednostkami produkcyjnymi. Przepisy te były zgodne ze 184 artykułem konstytucji.

Nowa konstytucja przygotowywana przez Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne przewiduje sformalizowanie blisko 3000 gmin w Wenezueli, nadając im rangę konstytucyjną.

Autorstwo: Nino Pagliccia

Tłumaczenie: Nexus

Źródło oryginalne: GlobalResearch.ca

Źródło polskie: Wolna-Polska.pl